

ze zachronia londyńskich, które zwiędzały w tena-
rz strze matronki premiera Churchilla i Lorda
Churchill. Raz jeszcze między sprzeczność przeko-
nań się o odpowiedzialności londyńczyków, która
się do tego przyznała, że Anglia przestrzynała
rok 1940 i teraz kroczy drogą zwycięstwa. Wszyscy
podzielają ze mną przekonanie, że niewielko dopu-
ścić do postępowania się obecnej katastrofy. Nie
będzie bezpieczna na świecie, jeśli napastnicy
zachowają jakiegokolwiek siły, umożliwiając im po-
wstanie agresji. Nie wystarczy ich rozbudzić, tra-
ba to rozbrojenie utracić. Gotowość do wzajemne-
go pomaganie się i do cilia, które nasze naro-
dy wykazały w obecnej wojnie musimy zachować tak-
że w okresie pokojowym, jeśli chcemy, by rokół
okazał się trwały.-

Londyn, dnia 16.VIII.44r. Z audycji por. angielskiej
11ej.

W dn. 19 b.m. prezydent Rzeczypospolitej odprawił skud-
ny konwencie z prem. Mikojaszewskim, nacelnym
rodzom i min. Obrony Narodowej.- Depesza gen. Bora-
z dn. 14 b.m. donosi : " Nieprzyjaciół dąży upar-
cie do zlikwidowania oporu na Starym Mieście.-
W podziemiach jego główny wysiłek był skierowany
na ten rejon. Barykada na Trumacim została opuszc-
zona pod naciskiem nieprzyjacielskim. Na innych
oddziałach kontratakis armii krajowej. W ciągu
24h dni zniszczone 9 czołgów npl. 460dmieściu
wielkie wypadły, zdobyto nieprzyjaciela i zdobyto
sprzęt wojenny. Artyleria npl. ostrzeliwała Stare
Miasto, duże zniszczenia. W dn. 15.VIII. Rada Naro-
dowa podjęła jednomyślną uchwałę z wyrażeniem hoł-
du dla obrońców Warszawy. W tym samym dniu, jako
w Święto Zwycięstwa, Polakowie zdobyli się w Lon-
dynie uroczyste nabórstwo na intencję obrońców
Warszawy w obecności prezydenta, rządu i Rady
Narodowej.